

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ УМАНСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ САДІВНИЦТВА»**

ПРОТОКОЛ

25.01.2023

Шевченкове

№ 6

засідання чергової педагогічної ради

Голова - Сергій Шеремет

Секретар - Любов Яворська

Загальна кількість педпрацівників – 28 осіб

Присутні на педагогічній раді – 28 осіб

Порядок денний:

Педагогічний тренінг «Українознавча методологія»:

1. Самореалізація особистості студента та викладача через світ культури, зокрема національної та філософії родинності.
2. Оволодіння студентами та викладачами коледжу знаннями народних звичаїв і традицій.
3. Забезпечення духовної єдності поколінь і збереження родинних традицій у закладі освіти.

По першому питанню

СЛУХАЛИ: Окіпняк Г.Й. – Національна самоідентифікація є процесом самоутвердження особистості як носія відповідної культури. Орієнтація на діалог культур, толерантне ставлення до іншої нації, звичаїв, традицій мають цілеспрямовано втілюватись у змісті національного виховання, починаючи з раннього дитинства. Родина — первинна клітина нації. Родинний уклад життя має безпосередній вплив на становлення особистості як представника певної нації. У національному бутті індивідуальне й універсальне своєрідно виявляється на рівні родини — найпершого осередку національної самоідентифікації особистості. У вихованні особистості на національних традиціях (мова, звичаї, обрядовість, народне мистецтво, народна творчість, культура загалом) першочергова роль належить родинному середовищу. Родинне середовище — цілісна етносоціокультурна система, якій властиві духовна спорідненість, кривний зв'язок, міжпоколінна взаємодія, просторовочасова динаміка, специфічна субкультура. Духовність родинного середовища розвивають мова і культура народу, віросповідання, пісенний і музичний фольклор, література і мистецтво, національні звичаї, традиції, шанування пам'яті предків. Прилучення до національної культури в родинному середовищі набуває світоглядного, ціннісного, етикоморального, пізнавального й виховного значення.

Філософія освіти функціонує як системне світовідношення і соціокультурне явище, поєднуючи методологію, науку, цінності, національні освітні й культурні традиції. Філософія освіти, як галузь гуманітарного знання, актуалізує осмислення культуротворчості в єдності універсального та індивідуального.

Пізнання рухається від осмислення одиничних явищ культуротворчості, через виявлення особливого до загального. Світоглядно-культуротворчий підхід до філософії освіти дає змогу простежити онтологічну взаємообумовленість буття людини й буття культури у площині родового самопізнання. (див. додаток 1 до протоколу б)

ВИСТУПИЛА: Яворська Л.А.- завідувач навчально-методичним кабінетом, яка доповнила що людина, котра укорінена в культуровідповідному просторі, перебуває в гармонії з собою і світом, усвідомлює духовно-ціннісну сутність міжпоколінної взаємодії, здатна критично осмислити досвід предків, всебічно себе реалізувати, залишити по собі як духовний спадок добре ім'я і справи — може вважатися щасливою.

УХВАЛИЛИ: 1. Провести культурологічні читання «Родовід – духовний діалог поколінь»

II семестр

класні керівники

Голосували: «За» - 28 осіб

«Проти» - 0 осіб

«Утримались» - 0 осіб

По другому питанню

СЛУХАЛИ: Павлик Н.Ф. - Розбудова Української держави та відродження української нації має стати складовою частиною системи національного виховання громадянина України, адже національне виховання – це система поглядів, переконань, ідеалів, традицій, звичаїв створених впродовж віків українським народом, воно покликане формувати світоглядні позиції та ціннісні орієнтири молоді, яка реалізується через комплекс відповідних заходів.

Виховання підростаючих поколінь відповідає потребам етнокультурного відродження та розвитку як українського народу, так і представників інших етносів, що проживають в Україні, передбачає надання їм широких можливостей для пізнання своєї історії, традицій, звичаїв, мови, культури, формування почуття національної гідності. Кожна нація, кожен народ має свої звичаї, що вироблялися протягом багатьох століть і освячені віками. Звичаї народу – це ті прикмети, за якими розпізнається народ не тільки в сьогоденні, а й у його історичному минулому. (див. додаток 2 до протоколу б)

ВИСТУПИВ: Лебідь М.І. – голова методоб'єднання класних керівників, сказав що в усіх народів світу існує повір'я, що той, хто забув звичай своїх батьків, карається людьми і Богом. Він блукає по світі, як блудний син, і ніде не може знайти собі притулку, бо він загублений для свого народу. Ми, українці – нація дуже стара, свою духовну культуру наші пращури почали творити ще далеко до християнського періоду в Україні. У творчій співпраці поколінь утверджуються честь родинної професії, поняття родинної династії, атмосфера взаємодопомоги, взаємна відповідальність, зміцнюються духовні зв'язки між поколіннями.

УХВАЛИЛИ: 1. Оптимізуючи культуротворчий потенціал студентів залучити їх до родознавчих пошуків, свідомого пізнання роду, традицій культури, вірувань.

II семестр

класні керівники

Голосували: «За» - 28 осіб

«Проти» - 0 осіб

«Утримались» - 0 осіб

По третьому питанню

СЛУХАЛИ: Павлова Л.О. - Виховання підростаючого покоління відповідає потребам етнокультурного відродження та розвитку як українського народу, так і представників інших етносів, що проживають в Україні, передбачає надання їм широких можливостей для пізнання своєї історії, традицій, звичаїв, мови, культури, формування почуття національної гідності. Виховання молоді переслідує одні й ті ж стратегічні педагогічні цілі, ґрунтується на одних і тих же принципах та теоретико-методичних засадах. Разом з цим, у процесі виховання враховуються регіональні й етнографічні особливості. Національне виховання дає суспільний характер. До нього причетні сім'я.

Родина є основою держави. Родина, рід, родовід, народ такий шлях розвитку кожної людини, формування її національної свідомості й громадянської зрілості. Родинне виховання - це природна і постійно діюча ланка виховання, що обумовлює розвиток людини на всіх стадіях її життя. Відродженню традицій та історичних коренів, національної духовності необхідно здійснювати спираючись на сім'ю. (див. додаток 3 до протоколу 6)

УХВАЛИЛИ: 1. Членам народознавчого гуртка на основі пошукової діяльності з історії і традицій власних родин, підготувати виховний захід.

II семестр

керівник гуртка

Голосували: «За» - 28 осіб

«Проти» - 0 осіб

«Утримались» - 0 осіб

Голова педагогічної ради

Сергій ШЕРЕМЕТ

Секретар

Любов ЯВОРСЬКА